

[Pia Gjellerup]

Derfor forekom det os noget overraskende, at vi i dag modtager et brev fra Kommunernes Landsforening stilet til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg, hvori Kommunernes Landsforening redegør for de forhandlingsforsøg, der har været med skatteministeren i den allerseneste fase, og her fremgår det bl.a., at der har været et brev den 16. juni, et brev, hvor man endda udtrykker stor forbauselse over den måde, man er blevet behandlet på. Kommunernes Landsforening har, efter at man har haft en forhandling i sidste uge, lige efter at forslaget har været førstebehandlet, haft en forhandling med skatteministeren, og det er en forhandling, som man var glad for. Den åbnede visse muligheder for, at man kunne tilrettelægge den fortrykte selvangivelse på en fornuftig måde.

Et par dage efter får Kommunernes Landsforenings forskellige kommuner i lighed med Folketingets medlemmer og sikkert mange andre en meget flot pjece skrevet af skatteministeren selv, og i den fremstår det helt klart, hvordan skatteministeren har tænkt sig at tilrettelægge proceduren med hensyn til den fortrykte selvangivelse.

Så skriver Kommunernes Landsforening i et brev af 16. juni, at de føler sig misbrugt. De skriver, at Landsforeningens formand har givet udtryk for, at man derfor tilsyneladende har handlet på skrømt ved mødet den 13. juni, og ligeledes konstaterer man, at den fremgangsmåde, man således har anvendt, er i strid med alle foreliggende samarbejdsaftaler. Kommunernes Landsforening udtrykker forundring over, at der træffes beslutninger af denne karakter på et så ufuldstændigt grundlag, som den valgte fremgangsmåde indebærer.

Jeg synes, det er meget beklageligt, at vi skal præsenteres for det i en folketingssamling, der er så kort som denne, og hvor det er meget vanskeligt at nå at overskue en så hurtig og indviklet procedure, at man så oven i købet oplever, at de mennesker, som kommer til at udføre arbejdet i praksis, i den grad føler sig taget ved næsen, som vist må være et mildt udtryk i denne sammenhæng.

Vi har modtaget denne besked fra Kommunernes Landsforening i dag, og de har bedt om at måtte komme til møde i Skatte- og Afgiftsudvalget og har anmeldt en deputation. Derfor synes jeg, at der er megen grund til, at vi fra Skatte- og Afgiftsudvalgets side får lejlighed til at

høre Landsforeningens egne udsagn om, hvad der foregår, når vi ikke får dem fra skatteministeren. Derfor skal jeg bede om, at forslaget, som ser noget flydende ud på nuværende tidspunkt, kommer tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling, så vi bl.a. får lejlighed til at få Kommunernes Landsforenings reelle kommentarer til forslaget.

Glistrup (FP):

Allerede under dagsordenens punkt 4 havde jeg lejlighed til at påpege et af de hovedkarakteristika, som præger Folketinget i denne tid. Hu hej, hvor det går over stok og sten, for nu skal vi på sommerferie, og selv om vi har haft to måneders forudgående ferie, er det nu, det virkelig gælder. Nu skal vi af sted, og så er det ligegyldigt med al nøjagtighed og al præcision og al gennemarbejdning. Det er jo simpelt hen det, der er temaet for de 7 ikke-fremskridtspartier eller de 7 tilbageskridtspartier, kan vi godt kalde dem, herinde.

Det manifesterer sig så også under dette punkt på dagsordenen. Jeg blev unægtelig overrasket, da jeg fandt betænkningen i boksen og så, at Fremskridtspartiet var placeret i et så besynderligt selskab som sammen med Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre. Hvad kunne det dog skyldes? Jeg havde da ikke hørt noget om i udvalget, at vi skulle ind i den gruppering. Men der kunne jo have stået noget fornuftigt, så derfor måtte jeg læse, hvad det var, vi var taget til indtægt for. Men efter at have læst det må jeg sige, at jeg er endnu mere ærgerlig over, at man helt uberettiget i betænkningen har ført os på det bidrag, for det eneste, der står, er det, der er så karakteristisk for den siddende skatteminister, nemlig denne kække spejderdrengoptimisme med hensyn til, at alt går godt her i verden, og at de angivne fire partier bare siger: Nu har vi skatteministerens tilsagn om, at alle de problemer, som bl.a. fru Pia Gjellerup påpegede, og som virkelig foreligger i sagen, nok skal blive løst, for nu har skatteministeren givet tilsagn om, at alt vil blive godt i denne verden, når bare vi når frem til den »forrykte« selvangivelse. Det var altså det, der stod i de linjer.

Jeg må skarpt tage afstand fra, at Fremskridtspartiet er blevet tillagt nogen som helst delagtighed deri, og jeg går ud fra, at man i den endelige trykte udgave af betænkningen vil nø-